

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบ เนื้อหา และกลวิธีการนำเสนอภาษาและวรรณกรรมไทยบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลภาษาและวรรณกรรมไทยเฉพาะที่ปรากฏบนเว็บไซต์ผู้ให้บริการ (Search Engine) ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2549 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2550 โดยคัดเลือกข้อมูลเว็บไซต์ที่ซ้ำกันออก และนำมาจัดหมวดหมู่ จากนั้นวิเคราะห์รูปแบบ เนื้อหา และกลวิธีการนำเสนอตามลำดับ

ผลการวิจัยจำแนกออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่หนึ่ง ด้านรูปแบบ ผู้วิจัยพบว่าเว็บไซต์ผู้ให้บริการเกี่ยวกับภาษาและวรรณกรรมไทย สามารถจำแนกได้เป็น 4 ประเภท คือ ผู้ให้บริการที่เป็นหน่วยงานราชการ/งานการศึกษา อาทิ โรงเรียน มหาวิทยาลัย สำนักหอสมุด ผู้ให้บริการที่เป็นหน่วยงานเอกชน อาทิ สำนักพิมพ์ องค์กร สมาคม ผู้ให้บริการที่เป็นบุคคลทั่วไป อาทิ ครูอาจารย์ นักประพันธ์ และผู้ให้บริการแบบไม่ระบุนาม

ส่วนที่สอง ด้านเนื้อหา ผู้วิจัยพบว่าเนื้อหาที่ปรากฏจำแนกได้เป็น 5 หมวด ได้แก่ หมวดภาษา ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาด้านหลักภาษา ไวยากรณ์ ภาษาศาสตร์ และอื่นๆ หมวดวรรณกรรม ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาด้านวรรณกรรมและวรรณคดีไทย เรื่องสั้น นวนิยาย กวีนิพนธ์ นิทานและอื่นๆ หมวดงานวิจัย ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาด้านวิทยานิพนธ์ บทความ งานวิจัย และอื่นๆ หมวดคู่มือและแบบทดสอบ ครอบคลุมเนื้อหาด้านพจนานุกรม สารานุกรม บทเรียนออนไลน์ ข้อสอบต่างๆ หมวดปกิณกะ ครอบคลุมเนื้อหาด้านสาระและความบันเทิง ส่วนนันทนาการ เกมทางภาษา ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย

ส่วนที่สาม ด้านกลวิธีการนำเสนอ ผู้วิจัยพบว่ากลวิธีการนำเสนอภาษาและวรรณกรรมไทยของเว็บไซต์แต่ละแห่งมีความหลากหลาย และน่าสนใจแตกต่างกันออกไป เป็นลักษณะของสื่อประสม โดยใช้องค์ประกอบด้านภาพ ทั้งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว องค์ประกอบด้านเสียง องค์ประกอบด้านสี และองค์ประกอบด้านการสื่อสาร การเชื่อมโยง

จะเห็นได้ว่า การนำเสนอภาษาและวรรณกรรมไทยบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนับเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลต่างๆ สู่ประชาคมโลก โดยอาศัยเทคโนโลยีที่ทันสมัย ไม่ว่าจะอยู่ ณ สถานที่ใด เวลาใด ก็สามารถค้นหาข้อมูลได้โดยไม่มีข้อจำกัด สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ตามความสนใจของผู้ใช้แต่ละคน อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่าข้อมูลภาษาและวรรณกรรมไทยที่เผยแพร่บนอินเทอร์เน็ตนั้นยังคลาดเคลื่อน ไม่ถูกต้องอยู่พอสมควร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการใช้ถ้อยคำที่ไม่เหมาะสม การพิมพ์ตกหล่น การไม่ระบุแหล่งที่มา และความซ้ำซ้อนของเนื้อหา ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของเว็บไซต์ และส่งผลต่อผู้ใช้บริการที่บริโภคข้อมูลแบบไม่เลือกสรรไม่รู้เท่าทัน ดังนั้นหากผู้ให้บริการมีระบบตรวจสอบ ปรับเปลี่ยนและเพิ่มเติมข้อมูลให้ถูกต้องและทันสมัยอยู่เสมอ จะทำให้อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งรวมความรู้ ที่มีคุณค่าและเกิดประโยชน์ต่อผู้ใช้อย่างสูงสุด

This research aims at studying groups of information providers, language contents, literature, and the presentation strategies of the web sites which provide information about Thai language on the Internet. The information of Thai language and literature was collected from the web sites from November 2006 to February 2007. Then, the data was categorized and analyzed in terms of groups of information provider, contents and presentation strategies.

The results are presented in three parts: 1) groups of information provider, 2) contents, and 3) presentation strategies.

1. This research has found four groups of information provider: 1) Civil services/ educational institutes (schools, universities, libraries, etc.), 2) private organizations (publishers, organizations, associations, etc.), 3) personal web sites (teachers, writers, etc.) and 4) unidentifiable sources.

2. The study has found five categories of the information of Thai language and literature: 1) Language information (grammar, linguistics, etc.), 2) literature (short stories, novels, poetry, tales, etc.), 3) research (theses, articles, research papers, etc.), 4) references and tests (dictionaries, encyclopedias, electronic learning, quizzes, etc.) and 5) miscellaneous (games, idioms, proverbs, riddles, Thai culture, etc.).

3. There is a variety of presentation styles in the web sites. Generally, the web sites consist of multimedia such as graphics, pictures, colors, audio sounds, and links.

The Internet is an effective information tool, and users all over the world can access the information of Thai language and literature whenever they want. However, the present study has found that the majority of the web sites still lack reliability. Moreover, the web sites are redundant and not up-to-date. Therefore, the study suggests that web site owners should take more responsibilities over the accuracy, reliability, and sufficiency of the information presented in the web sites.